

Kopernika 15

Ulica Mikołaja Kopernika, położona w Śródmieściu Północnym, biegnie od ulicy Foksal aż do Krakowskiego Przedmieścia. Początkowo łączyła Trakt Królewski z wsią Solec. W 1670 weszła w skład jurydyki założonej przez księcia Aleksandra Zasławskiego i nosiła wtedy nazwę Zjawienie, a później od imienia księcia została nazwana Aleksandrią. W latach 1874-1875 zbudowano przy niej szpital dla dzieci, który istnieje do dziś. Na przełomie XIX i XX w. została zabudowana kamienicami.

Kamienica pod numerem 15 powstała w latach 1890-1900. Zbudował ją dla siebie architekt Władysław Marconi, syn Henryka, również wybitnego architekta, autora m.in. kościoła Karola Boromeusza na Chłodnej, pałacu Kossakowskich na Nowym Świecie, przebudowy pałacu Radziwiłłów przy ul. Miodowej. Natomiast Władysław zaprojektował m.in. Hotel Bristol (wg pierwotnego projektu Stryjeńskiego i Mączyńskiego), kamienice: Kopernika 28, czy Al. Ujazdowskie 36 „Pod Gigantami”.

Sąd Grodzki w Warszawie Oddział Ksiąg Wieczystych w zaświadczeniu z 18 września 1948 r. stwierdził, że księga hipoteczna nieruchomości została częściowo zniszczona. Ze zgromadzonych poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii wspomnianej księgi oraz umów kupna-sprzedaży wynika, że w dniu 20 listopada 1945 r., czyli w przeddzień wejścia w życie Dekretu Bieruta prawo własności do nieruchomości przy Kopernika 15 należało do Marii ze Stroynowskich hrabiny Potulickiej w udziale 50%, Tadeusza Marconiego w udziale 20%, Kazimierza Marconiego w udziale 20% i Karola-Władysława Marconiego w udziale 10%.

Nieruchomość objęta była tzw. Dekretem Bieruta z 26 października 1945 r. na jego podstawie wszystkie grunty leżące w granicach Warszawy przeszły na własność Gminy m.st. Warszawy, a po likwidacji gmin w 1950 r. na własność Skarbu Państwa. Dotychczasowi właściciele lub ich następcy prawni uprawnieni byli w ciągu 6 miesięcy od dnia objęcia w posiadanie gruntu przez gminę do złożenia wniosku o przyznanie prawa własności czasowej z czynszem symbolicznym lub prawa zabudowy za opłatą symboliczną (obecnie użytkowanie wieczyste). Z takim wnioskiem wystąpiła Maria Potulicka, ale nie został on uwzględniony.

Dopiero w 2011 Prezydent m. st. Warszawy przyznał prawo użytkowania wieczystego w udziale 0,846 do gruntu na rzecz nabywcy roszczenia oraz spadkobierców dawnych właścicieli. W grudniu 2012 roku ich udziały w odzyskanej nieruchomości zakupiła po cenie rynkowej, w stanie wolnym od wszelkich obciążeń, praw i roszczeń osób trzecich Fenix Group. Ponadto wcześniej w budynku sprzedano na rzecz najemców 5 lokali mieszkalnych wraz z udziałem wynoszącym 0,154 prawa użytkowania wieczystego gruntu.